

Peter Nedergaard:

Lobbyisme i EU

Overblik:

- 1. De vigtigste spillere**
- 2. Kommissionen og lobbyismen**
- 3. Lobbyisme i teori og praksis**
- 4. Udbud af lobbyisme**
- 5. Fordele og ulemper ved forskellige typer af lobbyisme**
- 6. Hypoteser om forskellige typer af lobbyisme**
- 7. Bouwens lobbyismestudie af den finansielle sektor**
- 8. Bouwens test af forskellige typer af lobbyisme og EU-institutionerne**

1. De vigtigste spillere

Generelle euroorganisationer:

- UNICÉ – EU's industrisammenslutning
- Eurocommerce – detailhandel og grossistled
- EFS – privatansatte lønmodtagere
- CEEP – offentligt ansatte lønmodtagere

- Multilevel organisationer – opererer både på nationalt og europæisk plan – store landes stærkeste interesseorganisationer – British Industries, DG Metall o.lign.

Specifikke organisationer;
nicheorganisationer :

- Mange, f.eks. banker, kemi, biler, maskiner, lærere, jurister osv.

2. Kommissionen og lobbyismen

Traditionelt fokus: Kommissionen

Vinkler på indflydelse i.f. t. Kommissionen:

a) pluralisme – uformelle kontakter, lobbyister forsøger at få indflydelse ved at påvirke **udefra** via delegationsbesøg, breve, medier

– kendes på nationalt plan fra bl.a.

Storbritannien, Irland, Italien og Belgien.

b) korporatisme - Kommissionen inviterer euroorganisationer med i dialogfora og mere formelle udvalg samt ekspertudvalg med henblik på forberedelse af forslag, hvorved lobbyister får indflydelse **indefra**
- kendes på nationalt plan fra bl.a. Østrig, Danmark, Finland, Tyskland, Holland og Sverige.

c) etatistisk – lobbyister spiller en ringe rolle i forhold til Kommissionen, som betragtes som selvberoende
- kendes fra nationalt plan fra Frankrig og Grækenland.

3. Lobbyisme i teori og praksis

a) Lobbyisme ifølge rational choice teorien:

De fleste undersøgelser peger på, at velorganiserede, ressourcestærke interesseorganisationer med specifikke interesser i et område vinder

Dårligt organiserede og diffuse interesser taber (f.eks. skatteydere, forbrugere).

b) Integrationsteorier og lobbyisme:

Neofunktionalismen – euroorganisationer dominerer

Intergovernmentalismen/ traditionalismen – interesseorganisationer rodfæstede i medlemsstaterne

Multilevel governance – interesseorganisationer opererer i flere led

Nicheorganisationer

”Occasional players”

c) Praktiske lobbystrategier for nationale interesseorganisationer i EU:

- danner euroorganisationer
- lobbyer direkte i forhold til EU-institutioner
- får nationale regeringer/ myndigheder til at fremme deres sag i EU
- indgår i ad hoc samarbejde med andre nationale og europæiske interesseorganisationer
- hyrer professionelle konsulenter

Alle strategier bruges, men multilevel-strategien vinder frem

d) Lobbyisme og EU-institutionerne:

Traditionelt fokus for forskningen i lobbyisme i EU. Kommissionen

Ny at inddrage også Ministerrådet og Europa-Parlamentet

Mulighed for sammenligning

- EU-institutionerne ønsker selv lobbyismen.

- EU-institutionerne har brug for forskellige informationer, som lobbyisterne kan bidrage med.

4. Udbud af lobbyisme:

Tre typer af informationer, hvor forskellige typer af lobbyister har forskellige styrkepositioner (med hensyn til viden og repræsentativitet):

1) Ekspertviden – individuelle virksomheder (evt. konsulenter) er bedst.

2) Viden om aggregerede interesser og holdninger på EU-niveau – euroorganisationer er bedst

3) Viden om aggregerede interesser og holdninger på medlemsstatsniveau – nationale interesseorganisationer er bedst

Afgørende for udbuddet af lobbyisme:

Interesseorganisationernes

- størrelse – store aktører kan ”gå selv”, små aktører er afhængig af kollektiv handlen – men store interesseorganisationer kan også have mange beslutningslag
- strategi – national niche-spiller eller internationalt orienteret organisation
- struktur – tæt forbindelse til nationale beslutningstagere eller ej?

5. Fordele og ulemper ved forskellige typer af lobbyisme

Individuelle virksomheder – ekspertviden, hurtig reaktionsevne, ingen repræsentativitet

Sammenslutninger i EU – ingen ekspertviden, repræsentativitet på EU-plan, langsom reaktionsevne på grund af, at mange beslutningstagere skal tages i ed

Nationale sammenslutninger – ingen ekspertviden, repræsentativitet på nationalt plan, forholdsvis langsom reaktionsevne, men hurtigere end sammenslutninger på EU-plan

Konsulenter – ingen repræsentativitet, kan kun fremkomme med ekspertviden, hvis de er specialiserede på feltet

6. Hypoteser om forskellige typer af lobbyisme

a) Europa-Parlamentet: efterspørger især viden om aggregerede interesser og holdninger på EU-niveau – men også om medlemsstaterne

Europæiske sammenslut. > nationale sammenslut.> ekspertviden

b) Kommissionen: efterspørger især ekspertviden – men også om interesser på EU-niveauet

Ekspertviden > nationale sammenslut. > europæiske sammenslut.

c) Ministerrådet: efterspørger især viden om aggregerede interesser og holdninger på medlemsstatsniveau – men også om EU-niveauet

Nationale sammenslut. > europæiske sammenslut. > ekspertviden

7. Bouwens lobbyismestudie af den finansielle sektor

Lobbyisme = at måle indflydelsen,

- en proxy for lobbyisme er adgang til lovgivningsprocessen, selv om adgang ikke nødvendigvis er lig med indflydelse
- ineffektive lobbyister kan få adgang til lovgivningsprocessen uden at være i stand til at oversætte adgangen til indflydelse

Bouwens test:

Aktører i Kommissionen, Ministerrådet og Europa-Parlamentet blev bedt om at rangordne

- europæiske sammenslut.,
- nationale sammenslut.,
- individuelle virksomheder,
- konsulenter

med hensyn til, om de var vigtige politiske interesser på det finansielle område

8. Bouwens test af forskellige typer af lobbyisme og EU-institutionerne

Resultat af test:

Europa-Parlamentet:

Europæiske sammenslut. > nationale sammenslut. > ekspertviden

Kommissionen:

Europæiske sammenslut. > ekspertviden > nationale sammenslut. (Overså Bouwen, at Kommissionen også var en politisk aktør?).

Ministerrådet:

Nationale sammenslut. > ekspertviden > europæiske sammenslut.

Konklusion af Bouwens test:

Europa-Parlamentet: efter forventningen

Kommissionen: hellere europæiske sammenslut. End ekspertviden, men lille forskel

Ministerrådet: nationale sammenslutninger, men også individuelle virksomheder, hvis de er nationale dominerende virksomheder

Virksomheder – til Kommissionen, hvis de er multinationale

Virksomheder – til Ministerrådet, hvis de er nationale dominerende virksomheder

Europæiske sammenslut. – til Kommissionen og Europa-Parlamentet, men ikke Ministerrådet